

(BW10)

ENCHIRIDION

SVMMA IN GRAMMATICAE ARTIS PROLEGOMENA

GRATVITI QVIBVS LATINI HVJSCE MVSÆI METHODO ANALYTICA

EXAMINANDI SVBJICIENTVR ALVMNI

Claudius Estivenson,	Caesar Villegas,
Petrus Salcedo,	Emmanuel Velasco,
Josephus Castillo,	Benedictus Perez,
Eduardus Sarabia.	Gregorius Belaochaga.
Josephus Chavez,	Franciscus Velasco.

QVAE EX IDONEIS, SELECTISQVE AVREA E AETATIS EXEMPLIS E LATINIS
ORATORIBVS, HISTORICIS, POETIS, PHILOLOGIS EXCERPTA

FVSIVS EVINCENT, ATQVE ELVCIDABVNT

AVSPICIA IPSIS FERENTE

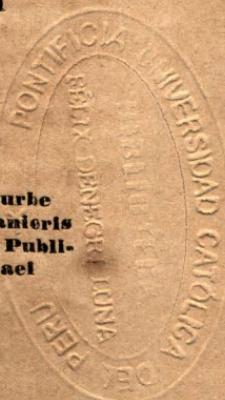
Josepha Perez de Vargas.

Annis ab hinc novem et quadraginta conspicua in hac urbe
Lima Peruvii Metropoli publico Latinae linguae , humanieris
Literaturae, Rethorices Moderatore; Scholarum Censore; Publi-
cae Instructionis Socio adjuneto; ipsius praefati Musæt
a legitima Gubernatione Fundatore , Directore ,
Institutore nominato et plenius approbato;
Liberatoris Bolívaris numismate
insignito; etc. etc. etc.

QVI APRILIS DIE XVI. PRAELVSTRI IN HAC D. MARCI VNIVERSITATE
SESE OFFERENT EXAMINANDI
HORA X ANTEMERIDIANA.

LIMAE APVD JOSEPHVM HVDOBRO MOLINA.
ANNO MDCCXLIX.

*Integros homines, sanas Respublica mentes
Poscit, et in cives ne sit avara manus;
Et gesta, et meritum justa mercede rependat,
Publica privatis et bona juncta velit.
Laus alit ingenium, sed non haec sufficit una,
Ni juvet alterna munus opusque vice.*

Elegiae Disthico 23.

ELEGIA.

Alnum vidistis surrectam in vertice montis
Late extendentem sidera ad alta comas?
Virga fuit quondam nulli satis apta labori;
Aequora nunc diti merce referta secat;
Et dat opes nautae in reditu, patriaeque salutans
Optatum littus denique sistit iter.
Quercus nixa polo Dodonae in valle creata
Glans fuit; illa Ducum cingit honora caput.
Flava Ceres viruit jam visa ut inutilis herba,
Postea cultori ditia dona refert.
Sic nobis eadem primis Natura sub annis
Se explicat, et viridi tempore acerba venit.
Ast juvenis, modo culturae si praebuit aures,
In rectum vergit, surgit ab arte probus.
Is, fuat, ut crescens, aliquot volventibus annis,
Sit Patriae columen, Pindaridumque decus.
Principio tenuis montano e fonte recedens
Rivulus ingentes ad mare volvit aquas.
Urbs ita Romulidum, cui stramine tecta tegebant
Hac illac sparsas arcta per arva casas,

Exiguumque pecus duxit pro divite censu
Rumina dum ficus gloria Tibris erat,
Creverat in tantum, septem ut de collibus orbi
Jura daret domito, Martis honorque foret.
Et gens illa prius, quam torvo lumine reges
Sprevere, his collo vincla ferenda dedit.
Numine Palladio duris exercita bellis
Cinxit honoratis martia sertam comis;
Artibus ut dubium major, seu major in armis;
Nec virtute minor, nec minor orbe fuit.
Postea, mollitis animis, patefecit apertum
Turpibus et vitiis, criminibusque latus.
Hinc furor in cives sceleratum vertere ferrum
Impulit, et Patriae scindere velle sinus;
Hinc urbi excidium, belli hinc civilis origo,
Udaque civili sanguine terra madens.
Corpora languor habet, tum mutua vulnera cives
Exponunt praedam gentibus esse feris.
Heu dolor! Heu pietas! Di talem avertite casum
A nobis. Proh sit civibus unus amor!
Diversasque fratrum mentes Concordia felix
Jungat, et ad pacem ne remoretur iter.
Pacis ad optatum dulce inviolabile pignus,
Hostis quod metuat rumpere, amicus amet.
Integros homines, sanas Respublica mentes
Poscit, et in cives ne sit avara manus;
Et gesta, et meritum justa mercede rependat,
Publica privatis et bona juncta velit.
Laus alit ingenium, sed non haec sufficit una.
Ni juvet alterna munus opusque vice.
Vult animus fieri patiens, corpusque laboris
Ne capiat vitium, quoque movetur eat.
Gramina cum dumis inaratum proferet arvum;
Arbor et immitti poma sapore feret.
In syrtes puppis misere collisa recumbet
Provida rectoris ni manus arte regat.
Haud aliter mens nostra situ sterilescit, hebetque
Si cultura deest, si perit artis opus,

Vergit in obliquum vitiis propensa juventus;
Conditione sui quod nocet illud amat;
Se modo velle negat modo quae voluisse placebant;
Sic levitate sua fit levitatis amans;
Quique prius rapiant in pravum saepius ignes
Concipit; in rectum lentior illa venit.
Eequid nobilius, vel quid sublimius extat
Stirpe hominum? Quidnam pravius esse potest?
Non taurus taurum, leo non necat ungue leonem,
Non tigris tigrim, non lupus ipse lupum;
Ast homo naturae dirae, atque ferocior illis
Insidiis homines ense vel igne petit.
Quantum flagitii mitem nisi redderet Alma
Relligio, et faceret moribus esse pios!
Tendens in rectum rectum tenet; hac duce certa,
Haud vagus in turpi fluctuet ille lacu;
Insuper ingenuis animum domat Artibus, ornat
Virtute, et gressus ad meliora parat.
Natus ut ad Coelum, Coelum suspectat, et apte
Ultima sic rerum linea ducta manet (a):

Cecini.

(a) *Ultima linea rerum, nempe mors.*

De Grammatica in genere.

Quid Grammatica sit explanabitur. Quadrifariam subdividi; in Ethimologiam nempe, Orthographiam, Syntaxin, et Prosodiam. Unde voces hae deriventur. Quid significant. Quid unicuique harum respondeat.

De octo Orationis partibus.

Quid Nomen ejusque divisiones? Horum alia Anomala, sive Etheroclyta; Propria alia et Appellativa; Adjectiva alia, Partitiva, Distributiva, Demonstrativa, Numeralia, Aumentativa, Diminutiva.

Variae nominum verborumque inflexiones.

Nominum genera per regulas explanata. Verborum quot species? Ipsorum radices. Praeterita, Supina, Participia. Ipsorum regimen. Jam verbum, jam integrae sepius orationes pro verbi supposito, vel recto a verbo casu saepius usitatae. Difficiliores quorundam anomaliae.

De Praepositione.

Quid sit, et cur Praepositio vocetur. Casus qui unicuique harum convenient. Quae in compositione casum nullum recipient.

De Syntaxi.

Quid Syntaxis? Ejus proprietates. Quarumcumque orationis partium regulae, per Syntaxin apposita convenienter explicabuntur.

Grammaticales figurae.

Enallage, Elipsis, Zeugma, Syllepsis, Archaismus, Hellenismus, Hyperbaton, Anastrophe, Tmesis, Pleonasmus.

De Prosodia.

Quid Prosòdia, aut Accentus? Syllabarum quantitates. Longae seu breves aliae natura, compositione, incremento, terminatione. Quid incrementum? Nominum verborumque incrementa. Haec unde efficiantur. De ipsorum juxta Prosodiae regulas, quae explicabuntur, quantitate. Quibus modis hae endentur; atque evincetur demonstrabitur.

De Versuum structura.

Varia carminum genera. Asclaepidaeum, Saphicum, Adonicum, Glyconium, Alcmanium, Archilochium, Mixtum, Heroicum, Exametrum, Pentametrum. Horum structura, et dimensio demonstrabitur.

De Schematibus et poetica licentia.

Sincope, Apocope, Ecthlipsis, Synalaepha, Synaresis, Diaeresis, Sistole, Diastole, Methathesis, Metaplasmus, Prothesis, Epenthesis, Paragoge, Aphaeresis, Tmesis, Antithesis, Caesura,

Cujusvis ideo auctoris, pro adstantium libitu, sive stricta, sive soluta oratione latine conscripta grammatis constructio tradetur, et vernaculum ad sermonem vertetur.

Propriorum itidem nominum, vel ad Historiam, vel ad Mythologiam spectantium, sensus, et ordo explanabitur. Latine haec omnia interrogati latine illico responderebunt alumni,

NOTA.

Quum vero hermeneutica Ars plura vel enodanda, vel animadvertisenda requirat, haud tyronibus tantum, pro vec-tiorum nonnullis etiam laboriosa et obscura utpote quae en-cyclia quodammodo indigeat disciplina; pro aetate perfectio-nem posse in vertendo inveniri prudentiores haud latere arbitramur.

